

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: **JUDr. J.P.**, Š.X., K., správca konkurznej podstaty úpadcu S. a.s., M.X., K., IČO: X. proti žalovanému: **G., a.s.**, (predtým G.A., a.s.), B.X., B., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. K.Š., P.X., B., **o zaplatenie 17.111,20 Sk s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2007, č.k. 4 Cbi 132/2005-66 v znení opravného uznesenia z 27. apríla 2007, č.k. 4 Cbi 132/2005-70, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2007, č. k. 4Cbi 132/2005-66 v znení opravného uznesenia z 27. apríla 2007, č. k. 4Cbi 132/2005-70 sa v napadnutej časti mení tak, že žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu 4 651,50 Sk náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach v znení opravného uznesenia uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 17.111,20 Sk so 7,25% ročným úrokom z omeškania od 19. decembra 2003 do zaplatenia a 3 000 Sk náhradu trov konania. V prevyšujúcej časti konanie zastavil.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, žalovaný uzavrel dňa 4. júla 2001 s úpadcom S., a.s. K. leasingovú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla. Žalovaný od zmluvy listom zo 16. júna 2003 s účinnosťou od 1. júla 2003 odstúpil. Na majetok úpadcu bol rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 20. mája 2004 č.k. 6K 40/05-43 vyhlásený konkurz. Žalovaný doručil žalobcovi 29. septembra 2005 vyúčtovanie pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy z dôvodu odobratia predmetu leasingu zo 16. septembra 2005. Žiadal žalobcu o úhradu nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s predčasným ukončením predmetnej zmluvy vo výške 45 850,53 Sk, ktorých splatnosť nastala ešte pred ukončením prieskumného pojednávania konaného 23. novembra 2004. Žalovaný v uvedenom vyúčtovaní okrem vyčíslenia všetkých svojich nákladov vo vyššie uvedenej sume súčasne jednostranným prejavom vôle započítal pohľadávku žalobcu, ktorú mal tento voči žalovanému ku dňu 18. decembra 2003 vo výške 17 111,20 Sk ako nespotrebovaná časť zálohy.

Rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že podľa § 14 ods. 1 písm. i) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu započítanie vzájomne inak započítateľnej pohľadávky patriacej do konkurznej podstaty nie je možné, preto započítací prejav žalovaného z 19. septembra 2005 urobený po vyhlásení konkurzu nie je platný. Ide o pohľadávku, ktorá ku dňu vyhlásenia konkurzu (20. mája 2004) patrila do konkurznej podstaty. Žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepredložil súdu hodnoverné dôkazy o tom, že k započítaniu pohľadávky žalobcu na zaplatenie sumy 17 111,20 Sk došlo dňa 1. decembra 2003.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. Trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti, v ktorej mu bola uložená povinnosť na zaplatenie podal žalovaný odvolanie, ktoré dôvodil poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a d) O.s.p. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že na prípravu pojednávania nebola zachovaná lehota, a to napriek tomu, že riadne a včas doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil predložený dôkaz, keď neakceptoval vyúčtovanie z 1. decembra 2003 spolu s faktúrou z 1. decembra 2003, preukazujúci započítanie pohľadávok k 11. decembru 2003. Podľa názoru odvolateľa bolo predloženým vyúčtovaním jednoznačne preukázané, že jednostranné započítanie pohľadávky vo výške 17 111,20 Sk bolo vykonané k 11. decembru 2003. Pohľadávka žalobcu tak dňa

11. decembra 2003 zanikla, a preto nemôže byť žalovaný súdom zaviazaný na jej zaplatenie. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol s priznaním náhrady trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny, pretože uplatnenú pohľadávku pokladá za dôvodnú.

Odvolacieho pojednávania sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnil žalobca. Svoju neúčast' ospravedlnil s tým, že v uvedený čas je v zahraničí. Súhlasil, aby odvolací súd konal bez jeho účasti. Odvolací súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné vytknúť súdu prvého stupňa, že neakceptoval ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalovaného, ktoré došlo súdu 15. marca 2007 telexom (doplneným písomným podaním zo 14. marca 2007, došlým súdu 21. marca 2007) na pojednávanie určené na 15. marca 2007. K ospravedlneniu právny zástupca predložil splnomocnenie žalovaného na právne zastupovanie v predmetnom konaní zo 14. marca 2007. Je nepochybné, že predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému doručené 5. marca 2007. V danom prípade žalovaný však využil svoje zákonné právo a v zmysle § 25 O.s.p. a na právne zastupovanie si zvolil advokáta. Právnomu zástupcovi prináleží rovnaké právo ako účastníkovi konania, a to dostatočná lehota na prípravu na pojednávanie, aby mohol účelne brániť práva účastníka konania, ktorý ho na zastupovanie splnomocnil. Ustanovenie § 115 ods. 2 O.s.p. určuje poriadkovú lehodu päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Táto lehota nemôže byť skrátená, ibaže kratšia lehota by účastníkom, resp. ich právnym zástupcom na prípravu na pojednávanie stačila. Právny zástupca žalovaného listom, ktorý došiel súdu 15. marca 2007 (č.l. 57) ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávani konanom 15. marca 2007 pre nedostatočnú lehodu na jeho prípravu s poukazom na ustanovenie § 115 O.s.p. Súd prvého stupňa mal preto pojednávanie na primeranú lehodu odročiť. Napriek tomu v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu vec prejednal a vo veci rozhodol. Týmto nesprávnym postupom súdu došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom, ktoré porušenie zakladá pre odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. možnosť zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. Odvolací súd však dospel k záveru, že odvolanie žalovaného

je dôvodné aj z iného dôvodu, preto napadnuté rozhodnutie preskúmal a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa obsahu žaloby úpadca mal voči žalovanému pohľadávku za nespotrebovanú časť zálohy na splátky leasingu v sume 17 111,20 Sk. Započítanie pohľadávky úpadcu k pohľadávkam žalovaného voči úpadcovi vykonané vo vyúčtovaní 16. septembra 2005 žalobca dôvodne pokladal za neplatné, pretože po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu započítanie vzájomne inak započítateľnej pohľadávky v zmysle § 14 ods. 1 písm. i/ zákona o konkurze a vyrovnaní nebolo možné.

Súd prvého stupňa však opomenul v napadnutom rozhodnutí vyhodnotiť dôkaz predložený žalovaným v prílohe v podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu, ktorý došiel súdu 28. novembra 2005 (č.l. 40, 43-45).

Žalovaný v tom čase podnikajúci pod obchodným menom G.L., a.s. B. odoslal úpadcovi sprievodným listom z 1. decembra 2003 vyúčtovanie pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy 1446801 spolu s daňovým dokladom, faktúrou č. 03FVOP0000300/1 z 1. decembra 2003. Z vyúčtovania (č.l. 44) je zrejmé, že žalovaný k svojej pohľadávke voči úpadcovi v sume 68 583,20 Sk započítal nezúčtovanú zálohu zaplatenú úpadcom v sume 17 111,20 Sk, teda pohľadávku úpadcu voči žalovanému.

Z uvedeného vyplýva, že k započítaciemu prejavu žalovaného v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka došlo takmer pol roka pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. Vzhľadom na to, že prevzatie uvedených dokumentov, teda právny úkon smerujúci k započítaciemu prejavu úpadca potvrdil 3. decembra 2003, započítanie vzájomných pohľadávok bolo v súlade so zákonom a bolo platné.

Odvolačí súd poznamenáva, že druhý prejav na započítanie vykonaný žalovaným 16. septembra 2005 už nebol potrebný, pretože úpadcova pohľadávka voči žalovanému už zanikla započítaním vykonaným 1. decembra 2003.

Preto žalobca nedôvodne predmetnou žalobou vymáha pohľadávku, ktorá prijatím (3. decembra 2003) jednostranného započítacieho prejavu žalovaného úpadcom zanikla započítaním.

Keďže súd prvého stupňa uvedený započítací prejav žalovaného vykonaný pred vyhlásením konkurzu nezohľadnil, v napadnutej časti rozhodnutia rozhodol vecne nesprávne. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto časti napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, má preto podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Žalovanému vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku za odpor v sume 855 Sk a za podanie odvolania v sume 1 026 Sk. Ďalej mu vznikli trovy za právne zastupovanie advokátom. Advokátovi patrí odmena za zastupovanie za tri úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odvolania a účasť na pojednávaní na odvolacom súde po 1 150 Sk za úkon, 218,50 Sk - 19 % DPH za úkon a 178 Sk paušálnu náhradu hotových výdavkov za úkon (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, c/ a d/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Z.z.). Spolu trovy právneho zastúpenia sú v sume 4 651,50 Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Michaela Szöcsová

